

31998D0501

12.8.1998.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 225/29

ODLUKA KOMISIJE**od 24. srpnja 1998.****o određenim posebnim transakcijama koje su identificirane u okviru rada na Protokolu o postupku u slučaju prekomjernog deficita u vezi s primjenom članka 1. Direktive Vijeća 89/130/EEZ, Euratom o usklađivanju načina obračunavanja bruto nacionalnog proizvoda po tržišnim cijenama***(priopćena pod brojem dokumenta C(1998) 2204)***(Tekst značajan za EGP)****(98/501/EZ, Euratom)**

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju,

uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 89/130/EEZ, Euratom od 13. veljače 1989. o usklađivanju načina obračunavanja bruto nacionalnog proizvoda po tržišnim cijenama⁽¹⁾, a posebno njezin članak 1.,budući da se definicija bruto domaćeg proizvoda po tržišnim cijenama iz članka 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 3605/93 od 22. studenoga 1993. o primjeni Protokola o postupku u slučaju prekomjernog deficita⁽²⁾, priloženog Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, odnosi na definiciju iz članka 2. Direktive 89/130/EEZ, Euratom;

budući da se, za potrebe verifikacije statističkih podataka koje treba predstaviti prema Protokolu o postupku u slučaju prekomjernog deficita, Komisija izvješćuje o posebnim transakcijama koje imaju utjecaj na BDP ili BNP te ih mora ocijeniti;

budući da je stoga, da bi se primijenili članci 2. i 6. Uredbe (EZ) 3605/93 o primjeni Protokola o postupku u slučaju prekomjernog deficita, neophodno pojasniti i upotpuniti određena pravila drugog izdanja ESA-e s obzirom na gore navedene posebne transakcije, a u okviru definicije BNPTc-a iz članka 1. Direktive 89/130/EEZ, Euratom;

budući da su mjere iz ove Odluke u skladu s mišljenjem Odbora osnovanog na temelju članka 6. Direktive 89/130/EEZ, Euratom,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Za potrebe primjene članka 1. Direktive 89/130/EEZ, Euratom, posebne transakcije koje imaju utjecaj na BDP ili BNP, a koje su bile utvrđene prije 31. prosinca 1997., i računovodstvene metode koje države članice primjenjuju kod tih transakcija prema drugom izdanju ESA-e, navedene su u Prilogu.

Članak 2.

Države članice revidirat će svoje procjene BDP-a i BNP-a od 1994. godine nadalje da bi uzele u obzir računovodstvene metode iz članka 1.

Članak 3.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 24. srpnja 1998.

Za Komisiju

Yves-Thibault DE SILGUY

Član Komisije

⁽¹⁾ SL L 49, 21.2.1989., str. 26.⁽²⁾ SL L 332, 31.12.1993., str. 7.

PRILOG

I. Postupanje s kamatom u slučaju obveznica s vrlo velikim diskontom i obveznica bez kupona**1. „Konvencionalne” obveznice**

ESA 79 (stavak 706.) naznačuje postupak s razlikom između cijene izdanja i nominalne vrijednosti za obveznice koje se mogu kvalificirati kao „konvencionalne” (one obveznice kod kojih je ta razlika malena):

- za kratkoročne obveznice, razlika između cijene izdanja i nominalne vrijednosti treba se smatrati kamatom koja se bilježi u trenutku izdavanja obveznica; stoga ova razlika ima učinak na državni deficit,
- za srednjoročne i dugoročne obveznice, razlika između cijene izdanja i nominalne vrijednosti ne treba se smatrati kamatom, već kapitalnim dobitcima i gubicima; stoga ova razlika nema učinka na državni deficit.

Neophodno je stoga utvrditi sljedeće razlike:

- razliku između pojma kratkoročan i srednjoročan, odnosno dugoročan: ona je niže navedena u točki 2.,
- razliku između obveznica kod kojih se razlika između cijene izdanja i nominalne vrijednosti smatra malenom razlikom (konvencionalne obveznice) i obveznica kod kojih je ta razlika velika (nekonvencionalne obveznice); to je slučaj kod obveznica s vrlo velikim diskontom ili velikom premijom. U niže navedenoj točki 3. riječ je o obveznicama koje su izdane s vrlo velikim diskontom.

2. Razlika između kratkoročnih te srednjoročnih i dugoročnih obveznica

Zapisi i kratkoročne obveznice jesu obveznice s dospeljećem do, i uključujući, 12 mjeseci.

Ovim će se među državama EU-a osigurati besprijekorna usporedivost postupaka u vezi s konvencionalnim obveznicama koje su izdane blizu nominalnoj vrijednosti, što je u skladu s ESA-om 79; stoga, glede kratkoročnih obveznica, bilježenje plaćanja kamata ne može se prebacivati iz jedne godine u drugu.

3. Obveznice s vrlo velikim diskontom

Obveznice s vrlo velikim diskontom jesu obveznice izdane ispod nominalne vrijednosti, a koje nose kamatu po stopi ispod tržišne stope.

Obveznice s vrlo velikim diskontom određuju se kao one čiji je nominalni kupon manji od 50 % od pripadajućeg prinosa do dospeljeca (izračunano na temelju cijene izdanja).

Za ove obveznice s vrlo velikim diskontom, razliku između cijene izdanja i nominalne vrijednosti treba smatrati kamatom, a ova kamata treba se obračunati u trenutku otkupa obveznice. To je u skladu s odlukom donesenom oko postupka u vezi s obveznicama bez kupona.

4. Obveznice bez kupona

Razlika između cijene izdanja i otkupne cijene obveznice bez kupona tretira se kao kamata te se bilježi kao kamata plaćena s dospeljećem obveznice.

II. Postupanje s kamatom u slučaju indeksno vezanih obveznica

U slučaju „indeksno vezanih” obveznica, trebaju se primijeniti dva različita postupka, ovisno o tome je li obveznica vezana uz indeks potrošačkih cijena ili je vezana uz financijsku aktivu poput strane valute ili zlata.

U slučaju kada je obveznica vezana uz indeks potrošačkih cijena, „povećanje kapitala” zbog kretanja indeksa smatra se kamatom. Kamata se treba bilježiti u trenutku otkupa obveznice.

U slučaju kada je obveznica vezana uz financijsku aktivu poput strane valute ili zlata, „povećanje kapitala” ne treba se smatrati kamatom, već „kapitalnim dobitkom/gubitkom”, kao što je to u slučaju obveznica koje su izdane u stranoj valuti.

III. Kapitalizirana kamata na depozite i ostale financijske instrumente obuhvaćene ESA-om 79

Kamata se bilježi odvojeno od glavnice, a kapitalizirani iznos bilježi se kada dospije na naplatu, umjesto da se razdjeli među različitim vremenskim razdobljima. To znači da će se u slučaju depozita ili sličnih financijskih instrumenata koji predstavljaju pasivu institucionalne jedinice kapitalizirana kamata bilježiti kao izdatak te institucionalne jedinice kada se kamata plati imatelju tih instrumenata.

IV. Postupanje sa zamjenjivim obveznicama koje su izdane u nekoliko tranši („coupons courus”)

Kod zamjenjivih obveznica (obveznice koje su izdane u tranšama u različitim vremenskim trenucima bez promjene u datumu plaćanja kupona), obračunat kupon bilježi se kao kratkoročna obveza pod naslovom „Računi potraživanja i obveza” (šifra F72 ESA-e 79).

To u praksi znači da, ako institucionalna jedinica izda obveznicu u različitim tranšama, ali s istim kuponom, ona će povećati cijenu recentnijih tranši da bi omogućila isti prinos svim imateljima obveznice. Razlika između izvorne cijene izdanja i veće cijene izdanja druge tranše bilježi se kao kratkoročna obveza prema imatelju druge tranše, koja će se nadoknaditi kada kupon dospije na naplatu.

V. Linearne obveznice

Linearne obveznice su, poput zamjenjivih obveznica, obveznice koje se izdaju u nekoliko tranši istog podrijetla, odnosno s istom nominalnom kamatnom stopom, kao i s istovjetnim datumima plaćanja kupona te s povratom po dospeljuću.

Njih karakterizira činjenica da se nove tranše mogu izdati nekoliko godina nakon prvog izdanja. Zbog toga se one izdaju s popustima i premijama koje mogu biti značajne zbog nastalih promjena tržišnih kamatnih stopa tijekom međurazdoblja od prvog izdanja.

Da bi se napravila razlika između nominalne vrijednosti i cijene kod izdanja (popust ili premija) u trenutku izdanja nove tranše, potrebno je napraviti razliku između tranši koje su izdane unutar dvanaest mjeseci od prvog izdanja te tranši koje su izdane nakon dvanaest mjeseci.

Za svaku tranšu koja je izdana u roku od dvanaest mjeseci nakon prvog izdanja razlika između nominalne vrijednosti i cijene izdanja (popust ili premija) mora se smatrati kapitalnim dobitkom ili gubitkom.

Za svaku tranšu koja je izdana više od dvanaest mjeseci od prvog izdanja, razlika između nominalne vrijednosti i cijene izdanja (popust ili premija) mora se smatrati kamatom.

VI. Financijski leasing

Sve *leasing* transakcije smatraju se operativnim *leasingom*. Na primjer, to znači da, ako institucionalna jedinica prodaje nekretnine ili drugu fiksnu aktivu te ju ponovno uzme u najam u namjeri da ju stekne po završetku *leasinga* (zato ova aktivnost ima mnoga svojstva financijskog *leasinga*), transakcije se moraju smatrati operativnim *leasingom*. Stoga se primici od prodaje nekretnine bilježe kao primitak koji smanjuje deficit. Obveza otkupa imovine na kraju *leasinga* jest potencijalna obveza koja se ne bilježi u dug.

VII. Klasifikacija nacionalnih tijela koja djeluju u ime EZ-a (Europski fond za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EAGGF) itd.)

Institucionalne jedinice koje obavljaju djelatnosti reguliranja tržišta te dodjeljuju subvencije moraju se klasificirati na sljedeći način: ako se ta institucionalna tijela ne mogu podijeliti na ona koja se bave reguliranjem tržišta i na ona koja se bave dodjelom subvencija, tada te jedinice treba klasificirati pod sektor opće države ako su njihovi troškovi nastali u reguliranju tržišta manji od 80 % u odnosu na ukupne troškove.

VIII. Kamatni i valutni swapovi

U slučaju kamatnih *swapova*, trebaju se bilježiti samo neto plaćanja (primici) kamata između dvije stranke u razmjeni.

U slučaju valutnih *swapova*, svaki nenaplaćeni dug u stranoj valuti treba se vrednovati po tržišnom deviznom tečaju, a ne po deviznom tečaju koji je dogovoren u ugovoru o *swapu*.

IX. Mirovinski fondovi

Određene mirovinske fondove, koji financiraju naknade pretežno na temelju međugeneracijske solidarnosti te u manjoj mjeri na temelju kapitalizirane štednje, treba klasificirati u podsektor fondovi socijalne sigurnosti ukupne države.

Kriteriji klasifikacije jesu sljedeći: ti su fondovi institucionalne jedinice jer imaju potpun knjigovodstveni sustav i autonomnost u odlučivanju te isplaćuju naknade osiguranim osobama bez pozivanja na individualnu izloženost riziku, što znači da su ti mirovinski programi na temelju zaposlenja izgrađeni na načelu zajedničkog financijskog stanja.
